

Det positive pehgesystem i praksis.

Spørsmål: Hvordan vil verdien av en skogeiendom kunne fastsettes, når man ikke kan regne med forrentning, idet renten avskaffes.

I det kapitalistiske system er et grunnstykkets verdi avhengig av den fortjeneste grunnstykket gir eieren eller kjøperen uttrykt i penger.

Når en kjøper ga for eks. 10.000,- kr. for et grunnstykke, beregnet han å få minst 3 - 4% - 3 - 400,- kr. avkastning pr. år. Kostnaden for å ta nå det tommeret kr. 20,- pr. cbm., måtte han på grunnstykket minst ha meget tømmer at han etter å ha dekket arbeidsutgiftene, så kr. 10,- pr. cbm., fikk et nettoutbytte av kr. 3 - 400,- pr. år. I dette tilfelle 40 cbm. Et skogstykke har i motsetning til malmleier eller en byggetomt, som ikke formerer sin masse, en naturlig formeringsevne. Imidlertid vil et skogstykke som ikke forstes riktig ut etter hvert komme til forfall, det vil miste sin verdi. Det er derfor arbeidet med skogen som bestemmer formeringsevnen resp. boniteten eller rentabiliteten.

Sammen med vår vannkraft, som er så å si evigvarende, spiller skogen den største rolle i vårt næringslivs fremtidige utvikling. Fra nasjonalistisk synspunkt må vi derfor ta vare på skogen på en helt annen måte enn hittil. Vi kan ikke finne oss i at skogen fortsatt blir et spekulasjonsobjekt for jobbere, den er et av våre viktigste ledd i nasjonalformuen og står derfor under samfundets beskyttelse.

I det ordnede nasjonalsosialistiske samfund vil det bli ført en planmessig utnyttelse av skog. Hvilke oppgaver har så skogen? Den skal dekke vårt behov for byggmaterialer, gi den kjemiske industri dens råstoffbehov, samt gi oss valuta ved eksport av trevirke og endelig delvis tjene branselsbehovet. Gjennom planøkonomien kan vi utarbeide eksakte tall for de her nevnte krav og dirigere skogshusholdningen.

Ikke bare de offentlige skoger, men også de som er i privat eie, vil få sine forskrifter vedr. oppforstning og hugst. Har for eks. en privatmann en skogtomt på 1.000 mål, så finner fagfolkene ut at boniteten av skogbunnen og de klimatiske forhold tilsier at disse 1.000 mål bør gi for eks. 6 cbm. slagbart tømmer pr. mål og år, altså 6.000 cbm. I da derimot kan eiendommen kun avkaste 3 cbm. pr. mål. Eieren eller kjøperen må altså anvende 1 arbeidstimer på oppforstning av stykket. I det kapitalistiske førte samfund gjorde han dette hvis han stolte på at tømmerprisen ville holde seg på kr. 20,- pr. cbm. Men dette var meget usikkert, den falt ofte ned til det halve, og da ville han ikke tjene, men tvertimot tape på å ha nedlagt så meget arbeide på skogstykket. Vi ser altså at verdien resp. avkastningen av skogen i aller høyeste grad er avhengig av prisdannelsen. Denne er imidlertid ikke bare avhengig av etterspørselen i seg selv, men av den samfundsorden og kulturutvikling vi lever under.

I det kapitalistiske samfund vil prisen på de k 1.000 mål skog variere
 ettersom prisen på tømmeret ligger an, respektive ettersom vedkommende
 takserer at den vil stige eller falle. Det blir en spekulasjonverdi
 med mulighet for fortjeneste eller tap.

I det nasjonalsosialistiske samfund danner skogen en del av nasjonalfor-
 muen og dennes verdi garanteres av samfundet, som gjennom sin planøkonomi
 garanterer for avsetningen. Det ligger innenfor samfundets evne å nytte
 gjøre seg skogvirket i overskuelig fremtid. Saken er den at selvom man
 for eks. går mere og mere over til å bygge i mur istedenfor i tre, så er
 den kjemiske industriens behov for trevirke i sterk stigning. Vi ser like-
 ledes hvordan genereringen av tre spiller en stadig større rolle som kraft-
 kilde.

For samfundet kan det være likegyldig enten staten eller en privatmann
 eier skogstykket, bare det får det antall cbm. trevirke pr. år som
 næringslivet har behov for og krav på. Hvis altså en privatmann ikke
 driver sin skog slik at avkastningen blir tilfredsstillende, så blir
 skogen satt under administrasjon. Privatmannen kan selsagt selge skog-
 stykket om han ønsker dette og han får da en pris som svarer til den
 stand skogen er i, resp. den avkastning den gir. Verdien blir utbetalt

i ikke rentebærende penger, som han kan sette på sin konto i Samfunds-
 banken eller han kan låne ut til hvem som helst uten renteutbytte, eller
 han kan kjøpe seg et eller annet. I hvert tilfelle har han mulighet til
 gjøre skogen om i rede penger som man kan benytte for seg selv for eks.
 på sine gamle dager som tilkudd til sin pensjon. Da det vil bli innfø-
 arbeidsplikt for alle samfundemedlemmer har han ikke anledning til kun
 leve av pengene så lenge han er arbeidsdyktig.

Hva blir så prisen på skogeierdommen ved salg. Den reelle verdi på et
 hvert tidspunkt er lik den totale sum cbm. trevirke skogen inneholder
 gange cbm.-prisen minus arbeidsutgifter. Dette er nemlig kapitalen i
 skogen. Tømmerprisen vil bli fastsatt etter følgende rettningslinjer:

- 1.) Den innenlandske pris må inkludere alle utgifter som er nødvendige
 gjennomføringen av skogens planøkonomi, sett for hele landet under
- 2.) Den private skogeier får intet utbytte av skogen utenom hva det har
 tilkommer som følge av hans personlige arbeide med skogen, altså løn
 for administrasjon o.l.
- 3.) Prisen ved salg til utlandet fastsettes av salgscentralen og varierer
 etter prisene i importlandene, samtidig som den eravhengig av landets
 eget behov, samt landets behov for valuta.

Oslø, den 30. januar 1944.

Denne er imidlertid ikke bare avhengig av prisendringen. Denne er imidlertid ikke bare avhengig av prisendringen. Denne er imidlertid ikke bare avhengig av prisendringen. Denne er imidlertid ikke bare avhengig av prisendringen.